

[Socialministeren]

Det kan endelig oplyses, at socialstyrelsen i forbindelse med den konkrete sag fra Thisted kommune, hvor kommunen har anført, at den mod en besparelse på 18.000 kr. har anvendt 60.000 kr. til administrationsudgifter, har været i telefonisk kontakt med kommunen. Kommunen har oplyst, at administrationsudgifterne på 60.000 kr. er opgjort på et groft skøn, hvorfor kommunen f. eks. ikke kunne oplyse omfanget af det egentlige personaleforbrug, samt om en del af det oplyste personaleforbrug på ¼-½ medarbejder muligvis var medgået til andre arbejdsfunktioner end udregning af betaling for hjælpemidler. Kommunen har endvidere erklæret sig enig i, at en anden administrationsform end den af kommunen på nuværende tidspunkt anvendte muligvis kunne medføre visse besparelser.

Det kan oplyses, at merindtægten på hjælpemiddelkontoen inkl. betaling for motor køretøjer i 1982 andrager ca. 13 mill. kr. Heraf andrager betalingen for de andre hjælpemidler efter et skøn, der er baseret på kommunernes refusionsbegøring for de første 3 kvartaler af 1982, ca. 7-8 mill. kr.

Spm. nr. 1180

Til *justitsministeren* (26/8 82) af:

Poulsgaard (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvor langt et fængselsår er.«

Begrundelse

Da der tilsyneladende hersker en vis usikkerhed om, hvor langt et fængselsår reelt er, kunne det være rart med en afklaring.

Besvarelse (20/9 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter straffelovens § 32 fastsættes frihedsstraffe på under 3 måneder i dage og ellers i måneder og år.

Ved beregning af straffetiden følger de straffuldbrydende myndigheder reglerne i justitsministeriets cirkulære nr. 150 af 29. juni 1973 om beregningen af frihedsstraf m.v. Efter cirkulærets § 1, stk. 2, skal en dag ved beregningen af straffen forstås som 24 timer. Måneder beregnes fra datoen i en kalendermåned til den tilsvarende dato i en senere

kalendermåned. Findes den tilsvarende dato ikke i den senere kalendermåned, fordi denne er kortere, erstattes den med den sidste dag i måneden. År beregnes på tilsvarende måde.

Såfremt der med spørgsmålet sigtes til reglerne om prøveløsladelse, kan der henvises til straffelovens § 38, der giver mulighed for løsladelse på prøve, når to tredjedele – undtagelsesvis halvdelen – af straffen er udstået.

Spm. nr. 1181

Til *justitsministeren* (26/8 82) af:

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

»Hvilke foranstaltninger vil ministeren træffe vedrørende den i Næstved Tidende den 25. august 1982 omtalte sag om en frit spadserende, dømt sex-morder, der i underretten blev betegnet som farlig og dømt til livsvarigt fængsel?«

Begrundelse

Jeg mener, at det er forkasteligt, at personer dømt til livsvarigt fængsel kan færdes frit kun ledsaget af en plejer. Endvidere finder jeg det rystende og nedbrydende for retssamfundet, at overlægen går så langt uden for sine beføjelser, at han tilsidesætter underrettens dom og tager sine egne meninger om appelinstansens uafsatte dom til indtægt og behandler domte, tvangsanbragte efter egen opfattelse.

Det er efter min opfattelse ikke overlæger, der har den dømmende magt her i landet, men vore domstole, og efter disses afgørelse må også overlæger indordne sig.

Besvarelse (20/9 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Statsadvokaten for Sjælland har over for justitsministeriet oplyst, at der efter drøftelse med den ansvarlige overlæge ved Amtshospitalet i Nykøbing Sj. er truffet beslutning om, at der ikke i tiden indtil endelig dom i den omtalte sag er afsagt, må meddeles den pågældende frihed til at færdes uden for hospitalets område uden forudgående samtykke fra statsadvokaten.

Justitsministeriet kan henholde sig til det af statsadvokaten for Sjælland oplyste.